

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 37Ek/2096/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124379010
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6124379010.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: DOPRAFLEX s.r.o., so sídlom Kamenná 14/2, 972 46 Čereňany, IČO: 50 384 058, právne zast.: Advokátska kancelária KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom AK Kpt. Jaroša 1312/29, 911 01 Trenčín, IČO: 47 256 907, proti povinnému 1/: Romiden s. r. o., so sídlom Rázusova 12, 949 01 Nitra, IČO: 53 037 464, povinnému 2/: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/X, XXX XX E., obaja právne zast.: Mgr. Peter Miklóssy, advokát, so sídlom AK Hlavná 1221, 952 01 Vráble, IČO: 42 125 308, o vymoženie 13774,44 eur s príslušenstvom vedenom súdnym exekútorom: JUDr. Eva Pálffyová, Exekútorský úrad Šaľa so sídlom Javorová 7, 927 01 Šaľa pod sp. zn. 126EX 733/24, rozhodujúc o sťažnosti povinných proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 37Ek/2096/2024 zo dňa 24.07.2025, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinných 1/ a 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 37Ek/2096/2024 zo dňa 24.07.2025 vydanému vyšším súdnym úradníkom **z a m i e t a**.

II. Oprávnenému nárok na náhradu trov sťažnostného konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 16.09.2024 domáhal od povinných vymoženiu sumy vo výške 13.774,44 eur s prísl. na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný rozhodcom JUDr. Milanom Vojtekom, LL.M., sp. zn. R 120/2024 zo dňa 02.09.2024. Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Eva Pálffyová, vydaním poverenia pod sp. zn. 37Ek/2096/2024 zo dňa 27.09.2024 s európskym spisovým identifikačným číslom: F.:G.:H.:XXXX:XXXXXXXXXX.X, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 126EX 733/24.

2. Uznesením sp. zn. 37Ek/2096/2024 zo dňa 24.07.2025 súd I. výrokom návrh povinných 1/ a 2/ na zastavenie exekúcie zamietol, II. výrokom rozhodol, že oprávnený má nárok voči povinným 1/ a 2/ v súvislosti s návrhom povinných na zastavenie exekúcie na náhradu trov exekučného konania vo výške 198,72 eur a III. výrokom rozhodol, že povinní nemajú nárok na náhradu trov exekučného konania voči oprávnenému v súvislosti s návrhom povinných na zastavenie exekúcie. Predmetné uznesenie súd v osobe vyššieho súdneho úradníka odôvodnil tým, že povinní sa v posudzovanej veci návrhom na zastavenie exekúcie domáhajú jej zastavenia z dôvodu, že v rámci rozhodcovského konania, v ktorom bol vydaný exekučný titul, samotný rozhodcovský rozsudok nebol žalovaným riadne doručený, resp. ani doručovaný. Rozhodcovský rozsudok tak nemohol nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť, čo je dôvod neprípustnosti exekúcie vykonávanej na jeho základe. Vzhľadom na predmetnú námietku exekučný súd požiadal rozhodcu JUDr. Milana Vojteka, LL. M. o zaslanie rozhodcovského spisu vedeného pod sp. zn. R 120/2024. Preskúmaním pripojeného rozhodcovského spisu exekučný súd zistil, že rozhodcovský rozsudok, ktorý je v tomto exekučnom konaní exekučným titulom bol povinnej 2/ doručený do vlastných rúk dňa 03.09.2024. Povinnému 1/ bol rozhodcovský rozsudok doručovaný na adresu sídla spoločnosti Rázusova 12, 949 01 Nitra s tým, že adresát neprebral zásielku v

odbernej lehote a zásielka bola vrátená odosielateľovi (rozhodcovi) dňa 12.09.2024, kedy sa považuje za doručení v zmysle ust. § 25 ods. 1 ZoRK s odkazom na čl. 6 bod 5 Rozhodcovských pravidiel uplatňovaných v rozhodcovskom konaní pred rozhodcom JUDr. Milanom Vojtekom. Vzhľadom na uvedené je argumentácia povinných, že im exekučný titul nebol riadne doručený zavádzajúca a pre exekučné konanie irelevantná.

Súd k ďalším námietkam povinných, ktorými poukázali najmä na obsah a náležitosti, resp. neplatnosť dohody o zaplatení dlhu v splátkach č. 02742024 ako podkladu na vydanie exekučného titulu uviedol, že Exekučný poriadok na jednej strane umožňuje povinnému/povinným uplatniť procesnú obranu podaním návrhu na zastavenie exekúcie, ktorého účelom je zastavenie exekúcie z taxatívnych dôvodov, na strane druhej zároveň ustanovuje, že v návrhu možno namietať predovšetkým tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré sú povinnému známe ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie. Vyššie uvedená argumentácia povinného preto nie je spôsobilá zastavenie exekúcie privodiť. Na tieto povinným prezentované skutočnosti nie je možné prihliadať z dôvodu, že návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, má smerovať proti exekúcii a nie proti exekučnému titulu. To znamená, že dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie môže byť existencia tých skutočností, ktoré nastali až po jeho vzniku. Ak by existovali pred vznikom exekučného titulu, nie je možné ich uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Pre pochopenie účelu exekučného konania súd poukázal na to, že v rámci exekučného konania je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia, čo znamená, že v tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu a v ktorom sa poskytuje procesná ochrana ohrozenému alebo porušenému subjektívnemu právu alebo právom chránenému záujmu. Preto ak povinní namietajú vyššie uvedené, ide o skutočnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu a tieto mali byť zo strany povinného namietané v konaní, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, teda v rozhodcovskom konaní využitím práva podať žalobnú odpoveď po doručení výzvy rozhodcovského súdu na vyjadrenie, resp. využitím práva na podanie návrhu na zrušenie rozhodcovského rozsudku v lehote 60 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku tak, ako o tom boli riadne poučení v rozhodcovskom rozsudku. Exekučný súd len pre doplnenie poukázal na skutočnosť, že v exekučnom konaní súd nemá vytvorený priestor na vykonanie rozsiahleho dokazovania, ako je tomu v základnom konaní, keďže jeho cieľom je nútený výkon práva priznaného exekučným titulom a nie opätovné riešenie sporov, resp. preskúmavanie právoplatných rozhodnutí vydaných aj v rozhodcovských konaniach.

Povinná 2/ taktiež namietala, že s ohľadom na to, že je fyzickou osobou a na strane oprávneného vystupuje právnická osoba - obchodník, má sa teda jednať o spotrebiteľskú zmluvu, pričom tvrdí, že pri vymáhanom nároku, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky. V súvislosti s uvedenou argumentáciou povinnej 2/ exekučný súd uviedol, že vymáhaný nárok vznikol titulom obchodnoprávneho vzťahu medzi oprávneným a povinným 1/. Povinná 2/ v zmysle čl. II, bod 2.4. ako konateľ dlžníka (povinného 1/) pristúpila k záväzku povinného 1/ v zmysle ust. § 533 a nasl. Občianskeho zákonníka a teda, že splní za dlžníka jeho záväzky vyplývajúce z dohody č. 02742024. Pristúpenie k záväzku podľa ustanovenia § 533 Občianskeho zákonníka má ten význam, že ak sa niekto písomnou dohodou s veriteľom zaviazal, že mu za dlžníka zaplatí peňažný dlh, stáva sa jeho dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja sú voči nemu zaviazaní solidárne. Preto veriteľ môže požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak záväzok splní jeden z nich, zanikne záväzok aj toho druhého. Pristúpením k záväzku sa však nemení právny vzťah medzi veriteľom a pôvodným dlžníkom. A preto pokiaľ povinná 2/ pristúpila k záväzku povinného 1/, ktorý je záväzkom majúcim základ v obchodnom práve, bez ohľadu na to, že povinná 2/ je fyzickou osobou, nemení to charakter pôvodného záväzkového vzťahu a preto sa vo vzťahu k povinnej 2/ nemôže jednať o spotrebiteľský vzťah. Vzhľadom na uvedené je teda procesná obrana povinnej 2/ spočívajúca v poukazovaní na neprijateľné zmluvné podmienky absolútne irelevantná, nakoľko sa medzi oprávneným a povinnými nejedná o spotrebiteľský vzťah.

3. Proti uvedenému uzneseniu podali povinní v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnili tým, že exekútor ani súd právnomu zástupcovi povinných pred rozhodovaním o podanom návrhu na zastavenie exekúcie nedoručili vyjadrenie právneho zástupcu oprávneného. Toto vyjadrenie bolo právnomu zástupcovi povinných doručené až spolu s napadnutým uznesením. Uvedené znamená, že v danom prípade došlo k porušeniu práva povinných na spravodlivý proces. Aj v exekučnom konaní je potrebné a nevyhnutné doručovať písomné vyjadrenia protistrany predtým, než súd vo veci samej rozhodne. Ak súd rozhodne bez toho, že by strane konania bolo predtým doručené vyjadrenie protistrany, porušuje právo na spravodlivý súdny proces. Teda už z dôvodu porušenia práva povinných

na spravodlivý súdny proces, resp. porušenie zákonných ustanovení týkajúcich sa vedenia konania je potrebné napadnuté uznesenie zrušiť a vo veci opätovne rozhodnúť.

Rozhodnutie exekučného súdu je nesprávne a bolo vydané v rozpore so zákonom. Exekučný súd je povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní ako exekučného titulu. Rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní nemôže byť materiálne vykonateľným exekučným titulom, ak záväzok povinnej osoby v čase vydania rozhodnutia v rozhodcovskom konaní neexistoval. V tomto prípade povinní namietali, že záväzok, ktorý je uvedený v rozhodnutí vydanom v rozhodcovskom konaní, ktorý bol predložený ako exekučný titul, neexistoval. Rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní bolo vydané v prospech osoby, ktorá však nebola a nie je aktívne vecne legitimovaná na uplatňovanie a vymáhanie predmetnej pohľadávky. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe dohody o zaplatení dlhu v splátkach č. 02742024 zo dňa 30.04.2024, ktorá bola uzavretá medzi spoločnosťou DOPRAFLEX s.r.o., IČO: 50 384 058 ako veriteľom na jednej strane a povinným 1 ako dlžníkom. Za veriteľa pri uzavretí predmetnej dohody konal splnomocnenec PATRIOT GROUP s.r.o., so sídlom Kpt. Jaroša 1312/29, 911 01 Trenčín, IČO: 45 407 657, teda osoba, ktorá vystupuje v exekúcii ako oprávnený a v exekučnom titule, t.j. v rozhodcovskom rozsudku je uvedená ako žalobca. V mene dlžníka teda v mene spoločnosti Romiden s.r.o. pri uzavretí predmetnej dohody konala povinná 2/ ako konateľ. Osoba, ktorá pri uzavretí Dohody o zaplatení dlhu v splátkach č. 02742024 zo dňa 30.04.2024 konala a dohodu podpísala za spoločnosť PATRIOT GROUP s.r.o. nemala oprávnenie za túto spoločnosť konať, resp. také oprávnenie nebolo preukázané. Podpis na predmetnej dohode nie je podpisom konateľa spoločnosti PATRIOT GROUP s.r.o. Z tohto dôvodu potom namietajú samotnú platnosť predmetnej dohody. Ak je neplatná dohoda, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul, bol exekučný titul vydaný nezákonne a exekúcia vykonávaná na jeho základe je neprípustná.

A. C., (povinná 2/) pri uzavretí Dohody o zaplatení dlhu v splátkach č. 02742024 zo dňa 30.04.2024 nevystupovala a nekonala ako strana dohody, nevystupovala a nekonala vo vlastnom mene a preto priamo jej ako fyzickej osobe z tejto dohody ani nemohli vzniknúť žiadne práva a povinnosti. A. C. pri uzavretí predmetnej dohody vystupovala ako konateľ dlžníka (spoločnosti Romiden s.r.o.), teda konala v mene inej osoby, pričom platí, že tým vznikajú práva a povinnosti spoločnosti, v mene ktorej ako štatutárny orgán konala. A. C. z predmetnej dohody nemohli vzniknúť a ani nevznikli žiadne práva a povinnosti, nemôže byť voči nej uplatňované plnenie v rozhodcovskom konaní, resp. nemôže byť od nej vymáhané plnenie v exekučnom konaní. Exekučný titul bol vydaný protiprávne proti osobe A. C., ktorá nebola a nie je pasívne vecne legitimovaná na plnenie. Z daných okolností vydané rozhodnutie v rozhodcovskom konaní nemôže byť považované za spôsobilý exekučný titul, exekúcia nie je prípustná a je daný dôvod na jej zastavenie. S uvedenou argumentáciou povinných sa exekučný súd v napadnutom uznesení nevyporiadal.

Ak má byť povinná 2/, teda fyzická osoba zviazaná a povinná plniť na základe Dohody o zaplatení dlhu v splátkach č. 02742024 zo dňa 30.04.2024 druhej strane tejto dohody, ktorou je obchodník, resp. podnikateľ, jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu. Teda v predmetnej právnej veci je exekúcia vykonávaná na základe exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Právny vzťah medzi oprávneným a povinnou 2/ je súkromno-právnym vzťahom medzi na jednej strane právnickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvného vzťahu konala v rámci svojej obchodnej resp. podnikateľskej činnosti a na strane druhej medzi fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. V súvislosti s vlastným právnym vzťahom medzi oprávneným a povinnou 2/ existuje dôvod na zastavenie exekúcie. (nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky).

V rozhodcovskom konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul, nebolo možné namietat ani preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, čo je jednoznačne zrejme zo samotného exekučného titulu a jeho odôvodnenia.

Dohoda o zaplatení dlhu v splátkach č. 02742024 zo dňa 30.04.2024, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul, je v časti týkajúcej sa právneho vzťahu medzi veriteľom a povinnou 2/ jednoznačne spotrebiteľskou zmluvou. Na základe pristúpenia k záväzku podľa § 533 Občianskeho zákonníka nevzniká akcesorický vzťah (napríklad ako pri ručení) ale pristupujúci dlžník je zviazaný priamo a v rovnakom rozsahu ako pôvodný dlžník. Preto ak má spotrebiteľ pristúpiť k záväzku, v ktorom na druhej strane vystupuje podnikateľ konajúci v rámci svojej podnikateľskej činnosti, je potrebné na vzájomný právny vzťah medzi nimi aplikovať zákonné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách.

Dohoda o zaplatení dlhu v splátkach č. 02742024 zo dňa 30.04.2024 na základe ktorej bol vydaný exekučný titul, bola uzavretá na strane povinných v tiesni a za nápadne nevýhodných podmienok. Je to zrejme z obsahu tejto dohody a jej nevýhodných podmienok. Rovnako to je zrejme z okolností spisania

a podpísania tejto dohody, z naliehania a zavádzania splnomocnenca veriteľa pri jej podpisovaní bez možnosti zväžiť uzavretie predmetnej dohody na strane povinných. Dohoda o zaplatení dlhu v splátkach bola uzavretá na stretnutí osoby vystupujúcej za splnomocnenca s povinnou 2/ na verejnom priestranstve pred obchodným domom Tesco v Zlatých Moravciach, na ktorom boli do dohody rukou, osobou vystupujúcej za splnomocnenca dopisované údaje a kde po naliehaní a zavádzaní zo strany osoby vystupujúcej za splnomocnenca povinná 2/ dohodou podpísala. Udialo sa tak dňa 30.04.2024, kedy bola povinná vo vysokom štádiu tehotenstva. Text dohody povinná 2/ nemala vopred k dispozícii a nemala reálnu možnosť si text dohody pred podpisom prečítať.

Naviac podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní nemožno rozhodovať spory medzi obchodníkom a spotrebiteľom vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy.

Exekučný titul nebol žalovaným riadne doručený ani doručovaný.

Povinní navrhli vo veci nariadiť pojednávanie za účelom vypočutia oprávneného a povinných, ako aj oboznámiť listinné dôkazy, ktoré povinní k uvedeným skutočnostiam predložili a predložia. Je chybou exekučného súdu, že týmto procesným návrhom povinných na vykonanie dokazovania nebolo vyhovené. Nevykonanie navrhovaných dôkazov, ktoré sú pre rozhodnutie exekučného súdu podstatné, tiež znamená porušenie práva povinných na spravodlivý súdny proces.

5. Predmetnú sťažnosť povinných súd z dôvodu hospodárnosti konania (nenavyšovania trov exekúcie) na vyjadrenie oprávnenému nezasielal. Povinní v podanej sťažnosti neuvádzali žiadne nové skutočnosti, pričom stanovisko oprávneného je súdu známe z jeho vyjadrenia sa k návrhu povinných na zastavenie exekúcie.

6. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

7. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

9. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

10. V zmysle ust. § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak sa exekúcia má vykonať na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore a 1/ spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nespĺňa podmienky podľa osobitných predpisov, 2/ rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, 3/ rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory.

11. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

13. Treba konštatovať, že vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Zároveň sťažnostný súd poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti

rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv.

14. K namietanému porušeniu práva na spravodlivý proces - k údajnému porušeniu princípu kontradiktórnosti zo strany vyššieho súdneho úradníka súd udáva, že napriek tomu, že ide o jeden zo základných princípov civilného súdneho procesu, nie je princípom absolútnym a to ešte väčšmi ak hovoríme o konaní exekučnom. Nie vždy je potrebné dávať druhej strane na vyjadrenie podanie protistrany. Je tomu vždy, ak sú tu objektívne skutočnosti, ktoré nútia súd rozhodnúť podľa určitých procesných pravidiel. Svoje normatívne obmedzenie nachádza v zmysle čl. 9 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku v jeho jednotlivých ustanoveniach, kedy právo vyjadriť svoje stanovisko majú strany v rozsahu, ktorý im určí zákon. Aj v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR (napr. uznesenie sp. zn. IV. ÚS 20/2019 zo dňa 17.01.2019 sp. zn. IV. ÚS 153/2024 zo dňa 20.03.2024) je zásada kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní v exekučnom konaní ako nesporovom konaní značne oslabená. Totižto exekučný súd nemá Exekučným poriadkom, ani subsidiárne Civilným sporovým poriadkom stanovenú povinnosť, ani možnosť zasielať vyjadrenie oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie. Z toho dôvodu nemuselo byť povinnému zaslané vyjadrenie oprávneného, nakoľko od jeho vyjadrenia na tvrdenia oprávneného by nebolo možné dúfať v zmenu procesnej situácie.

15. Nad rámec argumentov uvádzaných vyšším súdnym úradníkom v napadnutom uznesení súd zdôrazňuje, že akékoľvek hmotnoprávne námietky (platnosť dohody o splátkach, nedostatok aktívnej vecnej legitímácie oprávneného, nedostatok pasívnej vecnej legitímácie povinnej 2/, okolnosti uzavretia dohody majúce vplyv na jej (ne)platnosť) mali povinní namietat' v základnom konaní a nie až v konaní exekučnom (vykonávacom). Povinnnej 2/ (ktorá je zároveň konateľkou povinného 1/) bola v rozhodcovskom konaní dňa 23.08.2024 riadne doručená žaloba s výzvou na vyjadrenie sa, ku ktorej žalobe sa povinná 2/ nevyjadrila, žalobnú odpoveď nepodala, ani nepožiadala o uzatvorenie súdneho zmiernu. Povinnému 1/ bola zásielka (žalobný návrh s výzvou na vyjadrenie doručený cestou fikcie, nakoľko si zásielku na adrese vedenú v Obchodnom registri neprevzal. Súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR z 3. mája 2011, č. k. III. ÚS 41/2011-31, kde Ústavný súd SR vyslovil, že exekučný súd skúma exekučný titul pri rozhodovaní o žiadosti exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 Exekučného poriadku), tiež na prípadnú námietku povinného proti exekúcii (§ 50 Exekučného poriadku), ako aj na prípadný návrh povinného na zastavenie exekúcie (§ 58 exekučného poriadku); súčasne platí, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal.

16. Právomoc exekučného súdu je v danom prípade limitovaná ust. § 53 os. 3 písm. f) Exekučného poriadku, kedy má exekučný súd právo návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, ak sa exekúcia má vykonať na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore a 1/ spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nespĺňa podmienky podľa osobitných predpisov, 2/ rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, 3/ rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory. So zreteľom na uvedené ustanovenie Exekučného poriadku je právomoc exekučného súdu vecne preskúmať exekučný titul – rozhodcovský rozsudok daná iba v spotrebiteľskom spore, aj to len v medziach a v rozsahu stanovenom Exekučným poriadkom.

17. Podkladom pre vydanie exekučného titulu bol obchodno-právny vzťah založený medzi žalobcom ako prepravcom – dodávateľom a žalovaným v 1/ rade ako odosielateľom – odberateľom (v danom prípade povinným 1/) - a to prijatím realizácie zmluvy o preprave. Žalovaný 1/ (povinný 1/) objednal od žalobcu (oprávneného) dodanie tovaru a služieb – dovoz asfaltu a betónu. Žalobca pre žalovaného 1/

požadované služby vykonal a dňa 27.11.2023 vystavil faktúru č. 0962023 vo výške 13.774,44 eur, ktorá bola splatná dňa 11.12.2023 a ktorú faktúru povinný 1/ neuhradil. Povinná 2/ ako konateľka povinného 1/ pristúpila dňa 30.04.2024 k záväzku povinného 1/.

18. S poukazom na uvedené súd v predmetnom konaní zastáva názor, rovnako ako vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení, že v danom prípade sa nejedná o spotrebiteľský vzťah medzi oprávneným a povinnou 2/. Vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení v bode 28 správne konštatoval, že pristúpením k záväzku sa nemení právny vzťah medzi veriteľom a pôvodným dlžníkom, a preto pokiaľ povinná 2/ ako konateľka spoločnosti povinného 1/ pristúpila k záväzku povinného v 1/ rade, ktorý je záväzkom majúcim základ v obchodnom práve, bez ohľadu na to, že povinná 2/ je fyzickou osobou, nemení to charakter pôvodného záväzkového vzťahu a preto sa vo vzťahu k povinnej 2/ nemôže jednať o spotrebiteľský vzťah.

19. Sťažnostný súd dopĺňa, že aj keď inštitút pristúpenia k záväzku nie je zabezpečovacím, akcesorickým inštitútom sledujúcim „osud“ hlavného záväzku, ktorý zabezpečuje, ale inštitútom zmeny v osobe dlžníka v tom zmysle, že namiesto len jedného pôvodného dlžníka, má veriteľ dlžníkov dvoch, resp. viacerých, možno analogicky aj na tento prípad aplikovať záver rozhodnutia NS SR zo dňa 09.11.2016, sp. zn. 5Ndc 10/2016, že: „fyzická osoba, ktorá ako konateľ alebo spoločník má úzke vzťahy k obchodnej spoločnosti sa nepovažuje za spotrebiteľa v ručiteľskom vzťahu, v ktorom zabezpečuje záväzok tejto obchodnej spoločnosti zaplatiť kúpnu cenu z kúpnej zmluvy medzi podnikateľmi.“ Ak totiž uvedené platí pri akcesorickom záväzku, o to viac argumentum a minori ad maius to platí pri rovnocennom hlavnom záväzku, nakoľko pristupujúci dlžník a pôvodný dlžník sú rovnocenní v právach a povinnostiach (§ 533, § 531 ods. 2 OZ, § 293 ObZ), keďže sú zaviazaní plniť veriteľovi ten istý dlh spoločne a nerozdielne. Veriteľ môže požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich, ale plnenie ponúknuté iným spoločným dlžníkom je povinný prijať. So zreteľom na uvedené nie je daný dôvod na postup exekučného súdu v zmysle ust. § § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, t.j. osobitné posudzovanie návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore a irelevantná je aj námietka, že podľa zákona č. 244/2002 Z.z. nemožno rozhodovať spory medzi obchodníkom a spotrebiteľom vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy, nakoľko vzhľadom na vyššie uvedené nemá záväzok povinnej ako spoludlžníčky popri pôvodnom dlžníkovi charakter spotrebiteľského záväzku.

20. Navyiac súd poukazuje aj na rozsiahlu rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR v exekučných veciach vedených na základe exekučného titulu – rozhodcovského rozsudku v nespotebiteľskom konaní, napr. na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 22/2020 zo dňa 13.05.2020, cit.: „S poukazom na už uvedené právne posúdenie (čl. V odôvodnenia) ústavný súd konštatuje, že v inom ako spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní exekučný súd nie je oprávnený skúmať právomoc rozhodcovského súdu z dôvodu neplatnosti, resp. neexistencie rozhodcovskej doložky, resp. zmluvy, keďže na uplatnenie takejto námietky existujú v zmysle zákona o rozhodcovskom konaní iné inštitúty (námietka nedostatku právomoci rozhodcovského súdu pre neexistenciu alebo neplatnosť rozhodcovskej zmluvy podľa § 21 zákona o rozhodcovskom konaní, resp. podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa § 40 zákona o rozhodcovskom konaní). Možnosť uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu a možnosť podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v nespotebiteľských veciach vylučuje skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní, pričom nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu, a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní.“. Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 265/2020-59 zo dňa 15.12.2020, cit.: „Napadnuté uznesenie exekučného súdu vychádza z toho, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá s dlžníkom, ktorým je právnická osoba, a nie s fyzickými osobami jej štatutárov. Okresný súd teda posudzoval, či sa rozhodcovským rozsudkom nerozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva. Zákon o rozhodcovskom konaní ani Exekučný poriadok však v čase rozhodovania okresného súdu také ustanovenia, ktoré by umožňovali exekučnému súdu vykonať prieskum rozhodcovského rozsudku v nespotebiteľských veciach v exekučnom konaní z hľadiska rozsahu rozhodcovskej zmluvy, neobsahovali. V zmysle § 40 ods. 1 písm. a) bodu 3 zákona o rozhodcovskom konaní rozhodovanie o tom, či má byť zrušený rozhodcovský rozsudok v nespotebiteľskej veci, osobitný zákon zveruje do vecnej príslušnosti osobitne kauzálne príslušných súdov podľa § 28 ods. 1 CSP. Tieto súdy sú kompetentné posudzovať okrem iného to, či sa rozhodcovským rozsudkom „rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky“ ako jeden zo zákonných dôvodov zrušenia takéhoto

rozhodcovského rozsudku. Vychádzajúc z uvedeného, ústavnému súdu neostáva iné ako konštatovať, že exekučný súd napriek nedostatku svojej príslušnosti a absencie zákonnej opory pre takýto postup skúmal platnosť a rozsah rozhodcovskej zmluvy. Tieto atribúty rozhodcovskej zmluvy sú však zákonnými dôvodmi na zrušenie rozhodcovského rozsudku a rozhodovanie o nich je zákonom zverené kauzálne príslušnému okresnému súdu (§ 28 ods. 1 CSP). V zastavení exekúcie na základe výsledkov takéhoto skúmania tak ide o závažnú procesnú vadu, ktorá mala vplyv na vecnú správnosť napadnutého uznesenia okresného súdu a z ústavného hľadiska jej intenzita indikuje neakceptovateľnosť.“

21. Pokiaľ ide o samotné doručenie exekučného titulu súd poukazuje na bod 26 odôvodňujúcej časti napadnutého uznesenia, kde sa súd v osobe vyššieho súdneho úradníka náležitým spôsobom vysporiadal s námietkami povinných o nedoručení exekučného titulu. Povinní v podanej sťažnosti opätovne napádali doručenie exekučného titulu, pričom nijakým spôsobom nereagovali na argumentáciu vyššieho súdneho úradníka v napadnutom uznesení, t.j. na zistenia exekučného súdu získané z pripojeného rozhodcovského spisu, na základe ktorých mal exekučný súd za preukázané, že exekučný titul bol povinným riadne doručený.

22. Pokiaľ ide o návrh povinných na vykonané dokazovanie – nariadenie pojednávania za účelom okrem iného oboznámenia sa s listinnými dôkazmi ktoré predložili a „predložia“ súd udáva, že v zmysle ust. § 203 Exekučného poriadku v exekučnom konaní môže súd aj bez nariadenia pojednávania nariadiť vypočutie osoby, ak jej výpoveď môže mať význam pre rozhodnutie alebo postup súdu v konaní. V danom prípade súd nevzhladol dôvody pre nariadenie pojednávania, nakoľko listiny tvoriace obsah exekučného spisu tvoria dostatočný základ pre rozhodnutie súdu vo veci. Navyiac v exekučnom konaní platí princíp koncentrácie konania v zmysle ust. § 61k ods. 2 a 3 Exekučného poriadku, v zmysle ktorých ustanovení môže povinný podať návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom spolu s dôkazmi na podporu svojich tvrdení v lehote do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. V neskôr podaných návrhoch môže povinný namietat' už len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 3. V poradí ďalších návrhov na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Uvedené obmedzenia sa neuplatnia iba v prípade, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť. So zreteľom na uvedené bolo povinnosťou povinných uviesť všetky skutočnosti zakladajúce dôvod pre možné zastavenie exekúcie v návrhu na zastavenie exekúcie a predložiť všetky dôkazy ich preukazujúce spolu s návrhom na zastavenie exekúcie pod sankciou neprihliadnutia na tvrdenia uvádzané a dôkazy predložené neskôr.

23. Uvedenými úvahami preto sťažnostný súd dospel k záveru o nedôvodnosti podanej sťažnosti povinných proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 37Ek/2096/2024 zo dňa 24.07.2025.

24. Podľa § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

26. Podľa § 199e prvá veta Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

27. O trovách sťažnostného konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť povinných zamietol, nárok na náhradu trov sťažnostného konania by súd priznal oprávnenému, ako úspešnému účastníkovi. Tomuto však žiadne trovy konania v súvislosti s podanou sťažnosťou povinných nevznikli, nakoľko tento o podanej sťažnosti nemal vedomosť (uvedená sťažnosť mu na vyjadrenie zaslaná nebola), preto súd rozhodol, že oprávnenému nárok na náhradu trov sťažnostného konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

(§